

„In Bussum hing iets van de dood”

Haye Thomas, correspondent voor het NOS-Journaal in Brussel, stopt volgend jaar juni zijn loopbaan in de buitenlandse journalistiek. Hij wordt in Brussel opgevolgd door Paul Sneijder. Met tevredenheid blikte hij terug op zijn jaren in Engeland, de Verenigde Staten en België. Hij begon ooit als lokaal verslaggever in het Gooi, waaraan hij minder leuke herinneringen heeft. Een gesprek met hem in de Belgische hoofdstad.

ALS kind droomt hij van verre reizen op zee. In de haven ziet hij de grote schepen afmeren, maar omdat zijn aanleg voor wiskunde nihil is, is een loopbaan in de scheepvaart voor hem niet weggelegd. Zijn vader is de beroemde journalist Fred Thomas, die bij De Tijd werkt. Een toekomst als verslaggever ligt dus meer van de hand. Haye Thomas, geboren op 26 juni 1936, groeit op in Amsterdam. Schoolkinderen pesten hem geregeld vanwege zijn voornaam. „Haye, de baje, de broek zakt af, riepen ze me na op de grachten. En ik er natuurlijk achteraan om die ventjes een aframmeling te verkopen, maar ik kreeg ze nooit te pakken. Gelukkig kon ik later altijd wraak nemen bij trefbal op het schoolplein”. Hij komt op diverse kostscholen, waaronder het Sint Jozef Pensionaat te Zeist. „Ze zelden daar: Haye, wat is dat voor naam? Zo heet niemand. Dus toen maakte ik

er op de kostschool maar gauw Harry van en toen was het goed. Harry werd in feite mijn bescherming, want ik had al gauw ontdekt dat ik anders meteen een hoop vijanden zou hebben. Pas veel later kwamen die broeders erachter dat ik eigenlijk Haye heette”. Dolgraag wil hij als jonggezel in de leer bij Ben Kroon, chef van de Amsterdamse stadsredactie van De Tijd. In plaats daarvan wordt hij op zijn achttiende naar het Gooi gestuurd, waar hij voor de Gooische Courant (een kopblad van De Tijd) als verslaggever Naarden/Bussum zijn eerste journalistieke ervaring opdoet.

Tompoezen eten

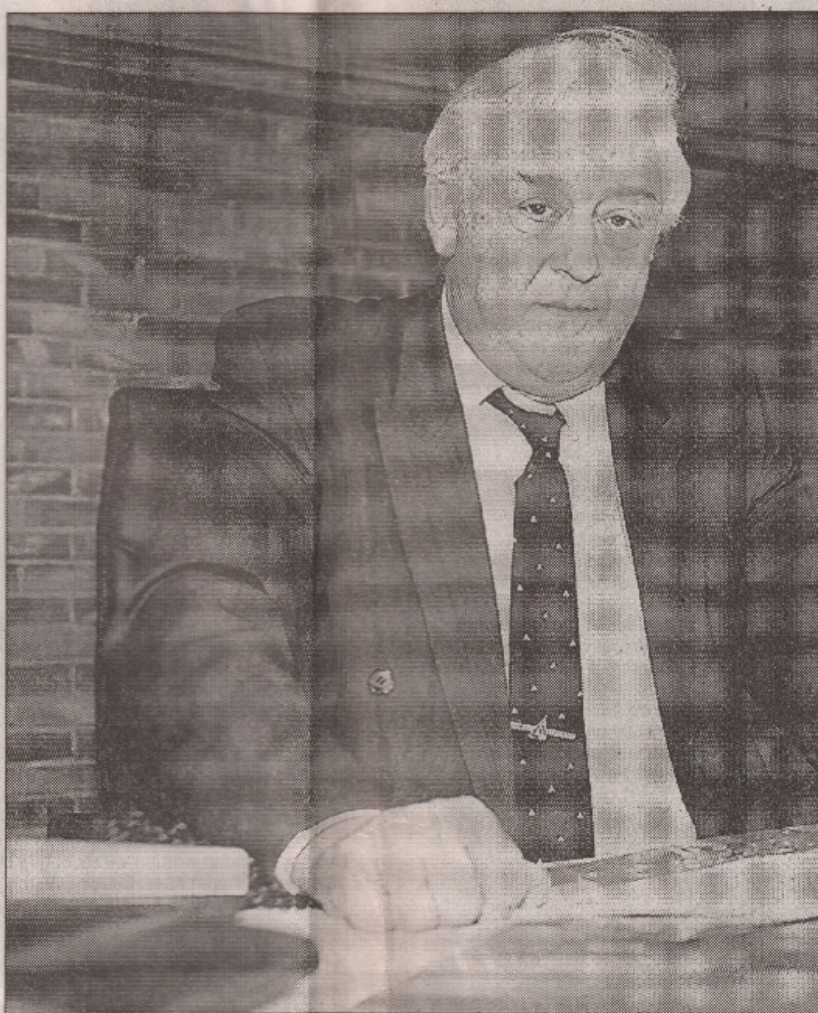
Met gemengde gevoelens denkt hij terug aan zijn Gooise tijd in de vijftiger jaren. „Bussum kwam op mij over als een plaats om dood te gaan, waar mensen uit Amsterdam hun oude dag slijten. Waar 's zondags oude mensen tompoezen gingen eten. En dan die villawijk Het Spieghel, vreselijk! Bij de Kom van Biegel, daar hing iets van de dood. Ik moest daar een kamer zoeken, waar ik wilde dat niet. Uiteindelijk is er voor mij een kamer gehuurd in de Gooische Boer (op de kop van de Huizerweg in Bussum). Daar hield ik siesta en kreeg ik een warme maaltijd. 's Avonds kon ik dan toch naar huis”. Hij werkt er een jaar. Na zijn diensttijd bij de marine koert hij terug naar De Tijd. De swingende jaren zestig lonken. Haye krijgt lucht van Engeland. „We hoorden de Beatles, de hele sfeer daar vond ik fascinerend. Maar dat ik daar naartoe zou gaan...nee. Dit soort posten waren voor mensen die er hun hele leven zalen.” De toenmalige hoofdredacteur van De Tijd, Lückers, legt contact met

nenlandse zaken een klap in het gezicht gaf. Ze werd meteen gearresteerd. Een schokkende gebeurtenis, waar ik verslag van kon doen. Dit was meteen het moment ik het stempel van de 'jonge Thomas' voorgoed kwijt was”. Haye raakt begeistert door Engeland. „Engeland is één grote kijkdoos”. De worstelingen van het kabinet met de vakbonden, de spionage-schandalen, de Beatles, de rellen in de jaren zestig en zeventig, de Victoriaanse zeden, de teloorgang van de rijke adel, elke dag de lucht van ham en eieren en het nieuws in de „prikkelende tabloids”. Hij is er nog steeds lyrisch over. „De Engelsen hebben gevoel voor drama, de pers is een beetje Shakespeare. Ze hebben die fijne, directe taal en een hoop fantastische acteurs. Ze beheersen het maken van krantekoppen perfect. Alles teruggebracht tot de kern. Overlijdt een beroemde actrice, koppen zij met 'She's gone', of 'Sad day'. Bij de dood van Gary Cooper was

„Ik praat in hele zinnen voor ik een krulgesprek mand. Ik heb wel een aaling, maar ben geen n. Joop van Zijl heeft dat wonder ik, die kan me le oogwenk aangeven. drama is, of juist niet”

Ontvoering

Voor de NCRV worden zijn vrouw tevens 'scouten de beste BBC-programma's voor de neus van andere wegkopen. „Het was toen tussen de NCRV en de wonnen programma's Downstairs and Please verloren de Onedin Lissyte Sage”. Journalistieke hoogte Engeland? „De ontvoering Nederlanders Horremarevin (in 1975). Ik was blii gestuurd. De TRC een dag met bijzonder de ontvoerders. Ze had Noord-Ierland opname

• Haye Thomas in Brussel. „Je moet hier relaties opbouwen in alle geleidingen. Loopgravenwerk, e

Haye Thomas der in de kerk met heimwee aan vroe

het 'Adieu Cowboy'. Zouden wij nooit doen, wij schrijven 'Die of die is overleden'. Wij abonneren ons op een krant, maar in Engeland heb je dat niet. Het is daar een voortdurend gevecht om het best verkopende nieuws.”

Exhibitionist

van een anonieme tip. beeld kwam met een d. het hoofd. Fijnlijk gem. men wij erachter dat d. sellijke lunatic was ge. voor vijf pond allerlei uitgebraamd. Het wer. Wibo van der Linde wa. bij raad het raadte